

**ХРИСТО РАДЕВСКИ
ЛЪВЪТ И СЛОНЪТ
НАРОДНА ШЕГА**

chitanka.info

Една гореща ясна заран
лъвът —

на всичките животни цар,
на всички твари господар —
излязъл малко из Сахара
да разузнае как я карат
там жителите помежду си.
Пък малко и да позакуси.

С бележник в лапата вървял.
И както си вървял —
съзрял
сред пясъците Зая-бая.

— Аз тебе — казал — те не зная,
не съм те виждал досега
да скиташ тук из материкът.
Какво си ти? И как те викат?
— Аз заек съм.

— А-ха, така...

Добре.

Записвам те в тефтера.
След час един при мен бъди —
закуска ще ми бъдеш ти.
А заекът се разтреперал,
да бъде точен обещава.
Защото, бедният, разбрал,
че царят е пред него бил,
че царят му е наредил.

Лъвът нататък продължил
и ето че видял насреща
сърна.

Тя в утринта гореща
отивала на водопой.

— Какво си ти? —

запитал той.

— Сърна —

отвърнала тя плахо.

— Сърна ли?

Много ми е драго.

Ти обед ще ми бъдеш днес.

На, ето точния адрес,

на който да ми се явиш

в един и половина.

Виж,

внимавай да не закъсняваш,

защото аз обичам точността —

на възпитание е признак тя.

Надявам се, че ме познаваш...

Изплашилата се сърна,

разбира се, че обещала.

Тя царя тутакси познала.

А цар на обед без храна

не е прилично да остава.

Че де се чула и видяла

такава глупава държава —

сърната да си ходи цяла

и в слънчев пек, и в нощен хлад,

а царят-лъв да мре от глад?

От себе си доволен бил

лъвът.

И весел продължил

нататък в жегата нечута.

Но ето че подир минута

пред него пъкнал слон голям.

Сред пясъка едвам-едвам

се движел, сякаш че залитал.

— Какво си ти? —

лъвът запитал.

Отвърнал плещестият слон
с уверен и спокоен тон:

— Аз слон съм —

всеки ме познава.

Какво това те занимава?

— Ще дойдеш —

казал му лъвът —

довечера след шест часът
в дома ми.

Пиша те в тефтера.

Ти ще ми бъдеш за вечеря.

Понеже много си голям,

с приятели ще те изям.

Погледнал слонът и му казал:

— Ти за това ли си излязъл

и рано тръгнал си по пътя?

Изглежда, търсиш си белята?

Лъвът, макар да бил признат
за цар —

да заповяда само, —

усетил —

краят е чепат,

не пее тука песента му.

— Добре, задрасквам те —

отвърнал

и плахо той се спотаил.

А слонът и не се обърнал,
и своя път си продължил.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.